

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.547/2013/10.szám

A Kúria a Dr. Orosz János ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adó ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 21. napján kelt 26.K.30.470/2013/13. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 15. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.30.470/2013/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 743.400 (hétszáznegyvenháromezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesnél az adóhatóság a 2006-2010. évekre szja adónemben folytatott ellenőrzést, melynek során a felperes vagyongyarapodásának vizsgálatára becslést alkalmaztak.

Az elsőfokú adóhatóság az ellenőrzött időszakra 7.434.069 forint adóhiánynak minősülő szja adókülönbözetet állapított meg a felperes terhére, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

Az alperes a 2888432221. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést.

Az alperesi határozatot 2012. december 12-én az adóhatósági alkalmazott megkísérelte közvetlenül a felperes jogi képviselőjének kézbesíteni, aki ezt a képviseleti jog december 8-i visszavonására

hivatkozva megtagadta, majd a következő napon faxon írásban be is jelentette képviseleti jogának megszűnését. Az adóhatóság postai úton is megküldte a határozatokat, amelyet a felperes 2013. január 3-án vett át.

A felperes keresetében részben a decemberi kézbesítés szabálytalanságából eredő elévülésre, részben a források igazolt voltára hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.

Megállapította, hogy a felperes jogi képviseletére vonatkozó meghatalmazása nem volt korlátozott, ennek folytán a személyes kézbesítés útján az alperesi kézbesítés jogszerű volt, az átvételt arra jogosult személy tagadta meg. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) alapelvű szintű rendelkezései nem sérültek, a tájékoztatási kötelezettség megtartott volt.

A becslés alkalmazása és módszere megfelelt az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 109.§-ának. A bizonyítási teher a felperesnél volt, és nem volt elegendő valamely pénzösszeg megszerzésének igazolása, azt is bizonyítania kell, hogy kiadását ténylegesen abból a forrásból finanszírozta.

Az alperes a nyitó tétel és a 2006-2010. évek pénzforgalmának meghatározásánál is helytállóan járt el.

Jogszerű volt az alperesi határozat a Major Károly, Budai Sándor és felesége részére nyújtott majd tőlük visszakapottként hivatkozott kölcsönök tárgyában is, helytállóan vette figyelembe az alperes a Fővárosi Bíróság 24.P.28.442/2005/37. számú ítéletét.

Az elsőfokú bíróság nem adott helyt az értékpapír számlaforgalma és az azzal összefüggésben házastársak megtakarításainak és kiadásainak közös kezelése körében előadottaknak sem. Kifejtette, a teljes bizonyító erejű magánokirat a benne szereplő tények valódiságát nem bizonyítja, ezért alaptalan volt a felperes Ket. indokolásából levezetett a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 196.§ (1) bekezdésére alapított előadása is.

Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványait mellőzte, mind a szabálytalan kézbesítés, mind a kölcsönszerződések tekintetében.

A jogerős ítélet indokolása szerint a kézbesítés szabályszerűsége jogkérdés, bizonyítási eljárás nélkül eldönthető.

A kölcsönök tekintetében az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a sem a tanú bizonyítás, sem a kapcsolódó vizsgálatok iratanyagának csatolása nem alkalmas annak hitelt érdemlő igazolására, hogy a vizsgált időszak kezdetén a felperesnek mekkora megtakarítása maradt.

Az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt gépjármű nyilvántartás és Takarnet adatokat zártan kezelte, felperes részére való kiadásukat mellőzte.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a felperes kereseti kérelmét, nyilatkozatit és az azokban felhívott jogszabályi rendelkezéseket. Előadta, hogy „a felperes valamennyi az elsőfokú eljárásban, valamint az adóigazgatási eljárásban tett nyilatkozatát és jogi álláspontját fenntartja, valamennyi ott megjelölt jogszabályhely megjelölésével és azok megsértésre hivatkozással terjeszti elő felülvizsgálati kérelmét”.

Az Art. jogszabályai rendelkezésének - 124.§ (2) bekezdés - időközi változásaira hivatkozott a személyes kézbesítés meg nem engedettsége kapcsán. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság jogszabályellenesen mellőzte bizonyítási indítványait mind a kézbesítés, mind a kölcsönök és a rendelkezésre állás körében.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, vagy csatlakozó felülvizsgálati keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490. KGD 2002. 262.). A jogerős ítélet zárt adatkezelésre vonatkozó indokainak értékelését, az adótitokról szóló 1/2013. KMJE határozattal való összevetését a Kúria erre irányuló felülvizsgálati kérelem hiányában nem végezte el.

A Pp. XX. fejezetének hatálya alá tartozó adó tárgyú perek sajátossága, hogy a felperes az adóigazgatási eljárásban benyújtott fellebbezésében az elsőfokú határozatot-, keresetlevélben a másodfokú határozatot-, felülvizsgálati kérelmében pedig a jogerős ítéletet támadhatja. Valamennyi esetben a konkrét jogorvoslati fórumnak megfelelően, kétséget kizáró módon meg kell jelölnie azokat a jogszabályhelyeket, amelyeket álláspontja szerint a támadott határozat megsértett.

A jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem formailag megfelelt a Pp. 275.§ (2) bekezdésének, tartalmilag azonban csak a kézbesítésre és a bizonyításra vonatkozó indokaiban elégítette ki azt. A felperes konkrét előadást nélkülöző, a korábbi jogorvoslati fórumokon tett jogi álláspontra való általános visszautalását a Kúria - szabályos felülvizsgálati kérelmi előadás hiányában - nem vizsgálhatta. A Kúria a felülvizsgálati eljárást

érdemben a Pp. szabályainak megfelelően előadott felülvizsgálati indokok körében folytatta le.

Az alperesi határozat kézbesítésére elsődlegesen irányadó Art. a 124.§ (2) bekezdésében 2013. január 1. napjától tartalmaz kifejezett rendelkezést arról, hogy az adóhatósági iratot a személyes átadás megkísérlésének napján akkor is kézbesítettnek kell tekinteni, ha az adózó, vagy az irat átvételére jogosult meghatalmazottja az átvételt megtagadta. Ugyanakkor az adóhatósági iratok személyes kézbesítésére ezt megelőzően, azaz a perbeli időpontban is volt lehetőség, de nem közvetlenül az Art., hanem az Art. 5.§ (1) bekezdésének utaló szabálya következtében a Ket. alapján.

A Ket. rendszerében a hatóság döntésének írásbeli közlése - figyelemmel a Ket. 28/A.§ (1) bekezdés a) pontjának szabályaira - történhet postai úton, írásbelinek minősülő elektronikus úton (ideértve a telefaxot), személyesen átadott irat útján, kézbesítési meghatalmazott útján, a hatóság kézbesítője útján, kézbesítési ügygondnok útján, vagy hirdetményi úton.

A hatóság Ket. 28/A.§ (1) bekezdés ae) pontja szerinti kézbesítője a hatóság nevében eljáró, a hatósággal jogviszonyban álló személy. Ez a kézbesítési forma a posta igénybevételét helyettesíti, azzal egyenértékű, ehhez a kézbesítéshez, illetve annak megkísérléséhez ugyanazok a jogkövetkezmények kapcsolódnak, mint a postai kézbesítéshez. Ennek megfelelően rendelkezik úgy a Ket. perbeli időszakban már hatályos 79.§ (8) bekezdése, hogy a hatósági kézbesítő által történő kézbesítésre az e §-ban (79.§) foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell. A Ket. 79.§ (1) bekezdése pedig tartalmazza, hogy ha a postai úton történő kézbesítés azért hiúsul meg, mert a címzett vagy meghatalmazottja úgy nyilatkozik, hogy a küldeményt nem veszi át, az iratot a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni.

Az alperesi határozatot 2012. december 12-én az adóhatósággal jogviszonyban álló személy kísérelte meg a felperes igazolt jogi képviselőjének kézbesíteni, aki ezt megtagadta. A meghatalmazás visszavonásának írásbeli bejelentésére azonban csak 2012. december 13-án került sor, az Art. 7.§ (5) bekezdése folytán tehát csak ez a nap tekinthető a képviseleti jog megszűnése napjának.

A kézbesítés szabályszerűségének kérdésben az elsőfokú bíróság helytállóan döntött. A Kúria utal arra, hogy a kérdés alapvetéseit, részben eltérő jogszabályi környezetben, már a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.029/2008/3. számú ítélete tartalmazza.

A jogerős ítélet a bizonyítási indítványok mellőzésének okát valamennyi érintett körben részletesen kifejtette. A felperes

általános tartalmú felülvizsgálati indoka sem a Pp. 206.§ (1) bekezdés, sem a 221.§ (1) bekezdés keretei között nem adnak lehetőséget a jogerős ítélet jogszabálysértésének megállapítására.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2014. április 17.

Dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő